

Οι νεκροί εργάτες της τάξης μας τα κέρδη των αφεντικώ ν και του κράτους

Οι νεκροί της τάξης μας δεν προέρχονται μόνο από τους κλάδους της οικοδομής και του επισιτισμού που μετρήσαν πολλά θανατηφόρα «ατυχήματα» τον προηγούμενο χειμώνα.

Αυτο **το καλοκαίρι στον βωμό των δισεκατομμυρίων εσόδων** που μετρήσαν τα αφεντικά μόνο από τον τουρισμό, εμείς **μετρήσαμε νεκρούς από κάθε κλάδο**

. Καθαριστές, ξυλοκόποι, οδηγοί φορτηγών, υπάλληλοι αεροδρομίων, χειριστές κλαρκ, λιμενεργάτες ήταν μέσα στις δεκάδες περιπτώσεις όπου οι εργάτες δεν γύρισαν ποτέ στο σπίτι τους, όπου για 300 με 600 ευρώ αφήσαν την ζωή τους σε χαντάκια, δρόμους, αεροδρόμια, λιμάνια, εργοστάσια και ορυχεία.

Στον καπιταλισμό όλοι/ες οι εργαζόμενοι/ες αποτελούμε αναλώσιμα νούμερα είτε πρόκειται για περίοδο «κρίσης» είτε για οικονομική «ανάπτυξη». Στην οικονομική κρίση τα αφεντικά επικαλούνται τα «μειωμένα» κέρδη και, εκτός από τους μισθούς, εξαφανίζουν και κάθε πιθανό μέτρο ασφάλειας, ενώ στην πολυαναμενόμενη για αυτούς ανάπτυξη το αυξανόμενο κέρδος τους είναι πάνω από κάθε σκέψη για προστασία των εργαζόμενων. Οι εταιρίες ποτέ δεν μπαίνουν ούτε καν στον κόπο να απολογηθούν και η όποια «βαθεία θλίψη» τους είναι λιγότερη από την οδύνη για το κόστος της προστασίας των εργαζόμενων.

Δεν διακινδυνεύουμε την ζωή μας

για κανένα αφεντικό και καμία ανάπτυξη

Διεκδικούμε με αξιοπρέπεια και μαχητικότητα

τα εργατικά μας συμφέροντα

Μνήμη και οργή

για τους νεκρούς της τάξης μας